

[Elisabeth Bruun Olesen]

det, vi klager over, det synes vi faktisk er udmærket. Det, jeg især kom med knubbete ord om, var, at begrebet »nedsatte dagpenge« var blevet cementeret, og at vi nu ved, fordi man ikke har fjernet det for den sidste gruppe, at det er noget, den borgerlige regering og de Radikale tilsyneladende mener vi skal have i vores lovgivning som begreb. Det kom jeg med nogle knubbete ord om, og det vil jeg sandelig blive ved med.

Hr. Estrups ord tydede jo på det samme. Hr. Estrup sagde, at man måtte vælge mellem satser, tid og uddannelse, og man havde så valgt at komme på nedsatte dagpenge under nogle bestemte forudsætninger; man har altså valgt fortsat at have begrebet »nedsatte dagpenge« i vores lovgivning.

Så vil jeg godt vedrørende en af de grupper, som man skal diskutere allermest i sommerferien, når der er tale om en revision, nemlig de midaldrende kvinder, gentage, at man aldrig nogen sinde får motiveret kvinder med en dårlig skolebaggrund og dårlige skoleerfaringer til at tage en uddannelse, hvis der lægges en straf oveni. Man må i alle tilfælde for denne ene gruppe gennemføre en meget mere differentieret ordning, hvorefter man for det første giver længere tid, sådan at de får en reel mulighed for en uddannelse, og dernæst kombinerer det med, at man giver jobtilbud i alle tilfælde til denne gruppe efter uddannelsen, altså at man for det første giver længere tid til uddannelsen og derefter åbner for jobtilbud bagefter, så det ikke er det, at man går ind i en uddannelse, der leder én over i ordningen med nedsatte dagpenge. Samtidig må der en forstærket indsats til fra arbejdsformidlingen med en langt mere individuel indsats over for denne gruppe. Der skal være tid til en individuel snak, når de arbejdsløse har behov for det og ikke flere uger ud i fremtiden, som vi har måttet læse i rapporterne at arbejdsløse har måttet vente.

Sådan burde det være for alle grupper, men hvis det skal have nogen som helst funktion over for den her, skal der i alle tilfælde noget, der ligner det her, til.

Jeg skal gentage, at vi synes, det er ynkeligt, at den sidste gruppe ikke kunne komme med og få et ekstra jobtilbud, nemlig de, som ikke har fået timer nok i deres jobtilbud. Som hr. Kaj Poulsen påviste, kan man, hvis ens jobtilbud i det offentlige falder uheldigt omkring jul, påske eller pinse, og hvis man

derudover har et barn, der bliver sygt, og man selv bliver kortvarigt syg, meget vel have for få timer, fordi forlængelsesreglerne i dag er alt for dårlige.

Man kunne gå en anden vej: i stedet for at give de her folk et ekstra jobtilbud, kunne man simpelt hen ændre og forbedre forlængelsesreglerne, sådan at de mennesker fik timer nok i deres jobtilbud. Det var også en vej, man kunne gå, men jeg har forstået, at det ønsker man ikke. Arbejdsministeren har tidligere givet udtryk for, at når folk ikke fik timer nok, var det stort set, fordi de ikke kunne klare det, de var for dovne, eller de gik ikke på arbejde.

Men altså, et uheldigt sammenstræk af skæve helligdage plus børns sygdom og ens egen korterevarende sygdom kan meget vel føre til det resultat, og det synes vi er for dårligt. Derfor burde man lave de forlængelsesregler om.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes egentlig, der var en meget mere interessant og konstruktiv tone her i anden runde. Det er jeg godt tilfreds med, for vi har åbenbart det fælles mål, at vi skal have nedbragt antallet af dem, der er hårdest ramt.

Vi skal have fortsat den udvikling, vi har f.eks. vedrørende langtidsledige, hvor antallet af langtidsledige målt ved tilgangen til arbejdstilbud fra 1982 til 1986 er faldet fra 47.000 til 36.000. Hvis vi tager det målt i ledighedsgrad på mere end 0,8 på et år, er faldet på 22.000 ned til 66.000. Hvis vi tager antallet af familier, der er på forbigående bistandshjælp, er det fra september 1982 til december 1986 faldet med 26.000 til 86.000, og antallet på varig hjælp er faldet med ca. 3.000 til 4.000.

Der har altså inden for de sidste fire år været et markant fald i antallet af personer i de udsatte grupper. Jeg har forstået Folketingets debat her i anden runde sådan, at vi er enige om, at vi skal arbejde for, at det fald fortsætter. Det synes jeg er en konstruktiv udgang på førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning